

РЕШЕНИЕ

№ 160

гр. Силистра , 19.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на осемнадесети март,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Жанет И. Борова

при участието на секретаря М. П. Л.
като разгледа докладваното от Жанет И. Борова Гражданско дело №
20213420100120 по описа за 2021 година

Ищецът И. И. Г. с ЕГН , в качеството си на частен земеделски стопанин, с код по БУЛСТАТ , от гр. Д., ж.к. Д. № , вх. , ап. , чрез процесуалния си представител адв. М.П. - ДАК, моли съда да постанови решение, с което осъди ответника да му заплати сумата от 15 250.00 лв., представляваща стойността на продадена от нея на ответника 50.000 т царевица реколта 2020 год., за което е подписана Фактура № 140 / 28.09.2020 год., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 11. 11. 2020 г. до окончателното ѝ изплащане.

Претендира и разноски по производството.

Ответникът „М.“ ЕООД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. Д. № , ет. , офис , представлявано от управителя М. И. М. е подал писмен отговор, с който оспорва исковите претенции и моли същите да бъдат отхвърлени. Твърди, че съгласно сключения между страните договор за влог, ищецът му дължи заплащане на сумата от 600.00 лева, по отношение на която и прави възражение за прихващане. Отделно от това, счита, че ищецът не доказва реалното изпълнение на договора, както и наличието на приемане на стоката от страна на купувача. Твърди, че ищцата не е доставила и реално не е предала стоката, както и че същата не отговаря на договореното качество или на средно такова, тъй като съдържала примеси, мухъл, влага и зарази.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателствени средства, доводите и становището на страните, намира за установено следното:

Предявени са искове с правно основание чл.327 и чл.294 от ТЗ.

Между страните по делото е сключен договор за покупко – продажба на царевица реколта 2020 год., по силата на който ответникът е бил задължен да заплати на ищеца стойността на получените количества. Размерът на задължението, количеството и вида на стоката, както и предаването ѝ се удостоверява с представената по делото двустранно подписана фактура № 140 / 28.09.2020 год. Съгласно общата норма на чл. 293, ал. 1 от ТЗ за действителността на търговската сделка не е необходима писмена или и друга форма, освен ако това е предвидено в закон. Специалните правила на ТЗ, отнасящи се до търговската продажба, а също и правилата на ЗЗД, уреждащи продажбата /субсидиарно приложими съгласно чл. 288, изр. 1, предл. 1 от ТЗ/, не предвиждат законово изискване за писмена форма. При спор между страните, наличието на документ е необходимо, но за доказване на сделката. Фактурата може да се приеме като доказателство за възникнало договорно правоотношение по договор за продажба между страните, доколкото в самата фактура фигурира описание на стоката по вид, стойност, начин на плащане, наименованията на страните и време и място на издаване – в този смисъл е трайната практика на ВКС, застъпена в редица решения, постановени по реда на чл. 290 от ГПК. В контекста на съдържанието на задължителната съдебна практика на ВКС и доколкото процесната фактура № 140 / 28.09.2020 год. на стойност 15 250.00 лева е двустранно подписана и оформена с имената на двете страни, е налице основание за плащането на цената на стоката по фактурата на посочената в нея стойност. Фактът на доставката и наличието на задължение за заплащане на цената следват от самото издаване на двустранно подписаната фактура и отразяването ѝ в счетоводствата на страните.

Съгласно чл. 327, ал. 1 от ТЗ купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи, освен ако не е уговорено друго. Въпреки възраженията на ответника, по делото не се събраха никакви доказателства за наличието на друга уговорка, включително и такава, за представяне на съпътстващи документи относно доставката или качеството на стоката. Голословните твърдения на ответника относно недоброто качество на стоката и наличието на зарази / също неконкретизирани / не е в състояние да ангажира съда и предвид липсата на доказателства за своевременно извършено възражение в този смисъл, съдът приема, на основание чл. 324 от ТЗ, че стоката отговаря на изискванията за качество и с приемането ѝ е одобрена от купувача.

Стоката е предадена на 28. 09. 2020 год. и не са представени доказателства за плащането ѝ на продавача.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че претенцията на ищеца за заплащане на главница в размер на 15 250.00 лева е основателна и следва да бъде уважена изцяло.

Възражението на ответника за прихващане с насрещно задължение на ищеца към него остана недоказано в производството, тъй като не е установено нито количеството стока, нито периода, за който ответникът претендира заплащане по договора за влог.

Ответникът следва да заплати на ищеца и направените разноси, които, според представените по делото доказателства пред тази инстанция са в размер на 671.00 лева и включват разноските и за обезпечаване на исковете.

Мотивиран от горното, СРС

РЕШИ:

ОСЪЖДА „М.“ ЕООД, ЕИК , със седалище и адрес на управление: гр. С., ул. Д. № , ет. , офис , представлявано от управителя М. И. М. **да заплати** на И. И. Г. с ЕГН , в качеството ☐ на частен земеделски стопанин, с код по БУЛСТАТ , от гр. Д., ж.к. Да № , вх. , ап. **сумата от 15 250.00** / петнадесет хиляди двеста и петдесет/ лева, представляваща стойност на продадена на ответника 50.000 т царевица реколта 2020 год., за което е издадена фактура № 140 / 28.09.2020 год., ведно със законната лихва от 11. 11. 2020 г. до окончателното ѝ изплащане, както и **сумата от 671.00** / шестстотин седемдесет и един / лева – разноси по производството.

Решението подлежи на обжалване пред СОС в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Силистра: _____